

Karin Krönmark, Sigrun Alsmo, Karoline Beronius, Ylva Kamperin, Malin Grannas och Malin Sagrén övar formationer på kaserngårdens ridbana.

Svunna tiders elegans

På Kavallerikasern samlas regelbundet ett tiotal medlemmar i Svenska Blå Stjärnan för att träna damsadelridning. Gruppens kadrijuvvisningar i tidsenliga kläder är ett uppskattat inslag på olika evenemang.

TEXT: LOUISE RIBBING FOTO: LENA BERG

★ Tanken på att sitta med båda benen på samma sida om hästen känns säkert främmande för många. Hur sitter man kvar om hästen börjar studsa runt? Lyder hästen när skänkeln saknas på ena sidan?

Jenny Dannstedt har ridit i SBS damsadelgrupp sedan 2005 och hon för-

säkrar att alla som kan rida i vanlig sadel också kan rida i damsadel.

– Det krävs visserligen en viss teknik, men det är inte svårt att lära sig.

En modern damsadel är försedd med två horn där höger ben ligger ovanpå det övre hornet och vänster ben under det undre hornet medan vänster fot vi-

lar i en stigbygel. Så sitter ryttaren både stadigt och relativt bekvämt. Den största utmaningen är att sitta rakt över hästen, vara noga med vikthjälperna och ha ett bra stöd på yttertygeln. Spöet används för att ge kommandon på den sida där skänkeln saknas.

SBS damsadelgrupp har funnits i mer

Stiliga siluetter. Dräkterna matchar Livdragonernas uniform modell äldre.

Fina fuxar. Markant, Ovation och Noble blänker ikapp.

Ordföranden i Stockholmsförbundet, Karin Krönmark, tillhör SBS damsadelgrupp.

eller mindre fasta konstellationer sedan 1980-talet och anlitas för uppvisningar vid olika tillställningar. Den mest spektakulära skedde tillsammans med officerare från K1 på en galoppdag i Paris efter inbjudan från modeföretaget Hermès. Under Tattoo till häst i Globen 1989 genomfördes en kadrilj med åtta ekipage varav fyra var Stjärnor. På senare år har gruppen bland annat ridit på skördefest vid Huseby bruk utanför Växjö och på Stockby ridskolas tioårsjubileum.

Det som lockade Jenny Dannstedt att gå med i SBS damsadelgrupp var möj-

ligheten att träna mot ett gemensamt mål tillsammans med andra likasinnade. Hon får medhåll av Karoline Beronius som tycker om utmaningen att genomföra ett elegant program inför publik.

Alltid i kadrilj

– Jag gillar också hur vi gör oss själva och hästarna fina inför en uppvisning, det är en viktig del av det hela.

De dräkter som gruppen bär vid uppvisning matchar Livdragonernas uniform modell äldre. Högvaktens hästar passar utmärkt för ändamålet. De är

fuxar i samma storlek, välutbildade och vana att gå tätt ihop. I väl inövade speglritter till noga utvald musik får gruppen mycket uppmärksamhet och beröm vid sina framträdanden.

Malin Grannas berättar att det är just kadriljen som är det speciella med SBS damsadelgrupp.

– Det finns andra som rider uppvisningar i damsadel, men de rider själva. Vi rider alltid kadrilj med allt från två till åtta ekipage.

I kadriljen ska ryttarna enligt ett fastställt program vara på rätt plats vid rätt tillfälle och samtidigt le och se avslapp-

Trevlig trio.
Sigrun Alsmo
på Rudolf, Ylva
Kamperin på
Jesper och Malin
Grannas på
Orkan.

Snygg sits.
En damsadel
med två horn
ger ryttaren ett
bra stöd.

nade ut. Sker ridningen i damsadel höjs svårighetsgraden ytterligare, eftersom det blir ännu tydligare om ryttaren slarvar eller gör fel.

Härligt samspel

Gruppen tränar intensivt, flera gånger i veckan i cirka tre veckor inför en uppvisning.

– Vi rider igenom programmet och ser till att alla hästar och ryttare passar på sin plats. En häst som är lätt att lägga och ta in får exempelvis ligga ytterst medan en lättvändig häst tar de minsta volterna.

Malin Grannas har ridit damsadel i sex år och hon tycker att tjustningen är det härliga samspelet med hästen när allting stämmer.

– Dessutom är det roligt att hålla liv i traditionen. Det är vackert med damsadelridning!

Dåtidens syn

Det var vid förra sekelskiftet som kvinnorna övergav damsadeln och började rida gränslä. I en upplaga av Handbok för hästvänner från 1913 skriver den berömda hippologen C.G. Wrangel att "... grensleridning numera blifvit lag

och regel äfven för ryttarinnan i vårt land". Han undrar stillsamt om en gränsläridande dam erbjuder en vacker eller motbjudande anblick, men låter det förbli osagt och drar slutsatsen att "ögat måste vänja sig vid den nya bilden". I boken ägnas ett långt kapitel åt damernas ridning i damsadel med hänvisningen att "dens tid har varit och dens tid kan ju – möjligen – återkomma". Hundra år senare kan detta sannolikt uteslutas, men med damsadelgruppens uppvisningar manifesteras svunna tiders elegans, för andra att njuta och glädjas av. □